

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 8 JANVIER 2013

Matin

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 8 JANUARI 2013

Voormiddag

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 11.00 uur. De vergadering wordt voorgezeten door mevrouw Liesbeth Van der Auwera.

Le développement des questions et interpellations commence à 11.00 heures. La réunion est présidée par Mme Liesbeth Van der Auwera.

01 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Bert Wollants aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het samenwerkingsakkoord over Airbus" (nr. 14440)

- de heer Bert Wollants aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het samenwerkingsakkoord over Airbus" (nr. 14475)

01 **Questions jointes de**

- M. Bert Wollants au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'accord de coopération concernant Airbus" (n° 14440)

- M. Bert Wollants au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'accord de coopération relatif à Airbus" (n° 14475)

01.01 **Bert Wollants** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, beide vragen hebben dezelfde inhoud, er is blijkbaar iets fout gelopen.

Mijn vraag gaat over de steun aan de Airbusprogramma's. In 2008 werd een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de Gewesten afgesloten betreffende de tegemoetkoming van de federale overheid in de deelname van de Belgische industrie aan het programma Airbus A350 XWB. Dat akkoord omvat ook een verdeelsleutel van de middelen tussen de Gewesten met betrekking tot de verschillende betrokken bedrijven, zowel uit het Vlaams Gewest als uit het Waals Gewest.

Nu krijgen we het signaal dat de betrokken industrieën nood hebben aan meer investeringen en aan meer middelen in dat kader. Zij zouden in 2011 een nieuw voorstel hebben gedaan voor de financiering van de verschillende Airbusprogramma's. Het gaat dus niet alleen over de A350, maar ook over de A380, A400 en dergelijke meer.

Ten eerste, hoeveel procent van de toegewezen middelen aan bedrijven in de verschillende Gewesten werd reeds geïnvesteerd in het Vlaams Gewest en hoeveel in het Waals Gewest?

Ten tweede, bent u momenteel bezig aan een herverdeling van de middelen voor de Airbusprogramma's in ons land?

Ten slotte, wat is de stand van zaken in het dossier? Welk budget stelt de federale overheid ter beschikking van de Gewesten en welke verdeelsleutels worden gehanteerd bij de verdeling van de middelen?

01.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, in verband met de terminologie, het zijn niet de Gewesten die investeren, maar de federale overheid. De federale overheid verstrekt aan firma's terugbetaalbare voorschotten volgens de Europese regels, dit ter financiering van de *non-recurring costs*, het moeten dus eenmalige kosten zijn. De firma's kunnen daarmee deelnemen aan de productie van onderdelen voor de Airbusindustrie, waardoor Europa zijn luchtvaartindustrie concurrentieel probeert te houden.

Er zijn enveloppes vastgelegd, maar de bestaande verdeling heb ik nu niet op papier bij. Dat deel van het antwoord zal ik u nog moeten bezorgen. In het contract is een verdeling opgenomen, maar die ken ik niet precies. Wel kan ik zeggen dat er in het Vlaams Gewest, voor de Vlaamse firma's, op dit moment contracten zijn ondertekend voor 89 % van de fondsen. Van het voorziene bedrag, dat ik niet precies ken, is dus 89 % reeds ondertekend. In het Waals Gewest staat men nog verder, want daar is 99 % ondertekend en is men dus bijna klaar. Op Vlaams niveau is er nog een kleine marge om een contract te tekenen.

Die afspraken zijn gemaakt voor het A350 XWB-programma dat nu loopt. Als zou blijken dat de op die manier bekomen enveloppe onvoldoende is, dan zal de federale overheid de mogelijkheid onderzoeken om in een bijkomende tegemoetkoming te voorzien. Dat gebeurt dan in het licht van de maximale deelname van de Belgische industrie aan het programma A350 XWB. Dat is in het samenwerkingsakkoord voorzien.

Ik wil even technisch uitweiden. Vroeger werd een dergelijke uitgave begrotingsmatig als een code 8-uitgave beschouwd. Code 8 betekent eigenlijk: als investering, en dus niet meetellend voor het begrotingstekort. Dat is nu echter niet meer het geval. De middelen van Economie worden vanaf dit jaar niet meer als code 8-middelen beschouwd.

Het zijn dus uitgaven en dat maakt het wel iets moeilijker, omdat veel van die *non-recurrent costs* vrijwel niet terughaalbaar zijn. In werkelijkheid komt alleen maar bij de heel goede programma's een deel terug, en dan nog. Dat is een realiteit, een parenthesis.

Soms heeft men de indruk dat het feit dat de steunmaatregelen die de verschillende landen geven door Airbus worden gebruikt om de marges nog wat krappert te maken.

Het reglement van interne orde van het stuurcomité stelt dat de gepaste maatregelen moeten worden voorgesteld door het stuurcomité. Als het stuurcomité, waarin de Gewesten vertegenwoordigd zijn, een voorstel doet en stelt dat de voorziene budgetten niet voldoende zijn, zullen wij daarop reageren.

Tot vandaag is dat nog niet gebeurd. Als wij die vraag krijgen, zullen wij dat bekijken. Dat is nu wat moeilijker omdat die code 8 onmiddellijk een impact heeft, maar het stuurcomité heeft de vraag nog niet gesteld. Mijn medewerkers die daarin vertegenwoordigd zijn, volgen dit op. Ze zijn receptief voor een dergelijke vraag, maar ze werd mij tot op vandaag nog niet gesteld.

01.03 **Bert Wollants** (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en de verduidelijkingen.

Ik ga ervan uit dat, wanneer er een vraag zal komen, er opnieuw zal worden bekeken of het mogelijk is, gelet op de ESER-context en al wat daarmee te maken heeft.

Het is wel belangrijk dat wij ook in de toekomst aandacht blijven hebben voor de verdeelsleutel zoals die is afgesproken, om op die manier alle evenwichten die in dit dossier in al die tijd zijn bereikt, te kunnen bewaren. Er is daar immers wel wat aan te pas gekomen.

Ik blijf dit verder opvolgen. Gelet op de roep van de sector de voorbije jaren kan ik mij indenken dat er wel een evolutie komt in dit dossier en dan kom ik terug bij u.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nummer 14858 van de heer Clarinval wordt uitgesteld.

02 **Vraag van de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie,**

Consumenten en Noordzee over "het toezicht op het intellectuele eigendomsrecht" (nr. 14877)

02 Question de M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le contrôle sur la propriété intellectuelle" (n° 14877)

02.01 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de minister, intussen is het Europees eenheidsoctrooi goedgekeurd door het Europees Parlement. Dat is op zichzelf al een zeer goede stap, een stap vooruit. Op die manier wordt het aanvragen van patenten in Europa immers gemakkelijker en goedkoper. Het is vooral een interessante zaak voor ondernemingen om het resultaat van hun onderzoek te beschermen en te valoriseren in heel Europa. Dat zou dus een stuk efficiënter moeten worden.

Er is helaas wel enige rechtsonzekerheid ontstaan. Het toezicht op die octrooien wordt immers overgedragen aan het European Patent Office, het EPO. Dat is een niet-EU-instelling. Sommigen lachen hier wellicht mee, omdat de naam, epo, ook aan andere dingen doet denken die af en toe in het nieuws komen, zeker vandaag de dag. Dit is echter totaal iets anders. Het EPO kwam reeds in opspraak omdat het softwarepatenten heeft toegestaan, terwijl daarvoor duidelijke beperkende regels golden, een zaak waar we ons vragen bij kunnen en moeten stellen.

Mijnheer de minister, welk standpunt heeft ons land ingenomen op de Europese Raad omtrent de toewijzing van de bevoegdheid aan het EPO?

Wat is uw standpunt ten opzichte van het EPO? Welke verschuivingen acht u nog mogelijk en hoe kan hierop toegezien worden?

Welke toekomstige ontwikkelingen inzake patenten, meer bepaald het Europees patent, wil u nog bewerkstelligen?

02.02 Minister Johan Vande Lanotte: Mevrouw de voorzitter, dit is een belangrijk dossier dat ongelooflijk lang heeft aangesleept, het is niet tot onze volledige genoegdoening opgelost. Spanje en Italië bijvoorbeeld doen niet mee wegens de taal. Vandaar dat het EPO geen orgaan is van de Europese Unie, al is dat niet zo ideaal. In ieder geval is er iets gebeurd.

Wij hebben het toekennen van extra taken aan het Europees Octrooibureau gesteund omdat dit de enige manier was om eruit te geraken. Er is wel in voorzien dat de deelnemende staten het beheer en de opvolging van de activiteiten van het EOB kunnen verzekeren. Er is een beperkt comité van de raad van bestuur van de Europese Octrooiorganisatie waarin de Europese Commissie als waarnemer zal zetelen. Er komt dus een iets verdergaande controle.

De verordening bepaalt bovendien dat de EOB en de Europese Commissie, in het kader van een werkovereenkomst, nauw zullen samenwerken op alle gebieden die verband houden met de eenheidsbescherming. De Europese Commissie zal aan het Europees Parlement een verslag voorleggen, drie jaar nadat het eerste Europees octrooi met eenheidswerking in werking is getreden en vanaf dan om de vijf jaar. Men heeft dus een aantal factoren ingebouwd waardoor een en ander wat beter kan worden gevolgd. België stond dus niet te juichen voor de globale architectuur, maar door de houding van Spanje en Italië viel daar niet veel anders van te maken. Belangrijk was dat er iets gebeurde en de prijs wordt nu wel heel sterk gereduceerd.

De instelling van een eengemaakte rechtbank voor octrooien is het andere belangrijke luik. Het United Patent Court biedt een eengemaakte gerechtelijke structuur voor procedures in verband met de geldigheid van het Europees octrooi, zowel voor de klassieke Europese octrooien als voor de Europese octrooien met unitair effect en voor inbreukprocedures met betrekking tot namaak. Die eengemaakte structuur belet dat de octrooihouders in de verschillende lidstaten moeten procederen met het risico van verschillende resultaten en verschillende kosten.

Dat moet nog worden ondertekend. Dat zou onder het lers voorzitterschap gebeuren. Dan gaan wij ook een wetsontwerp indienen om dat goed te keuren. Die internationale rechtsbescherming is dus een bijkomende garantie.

Voor België is er de wet. Er is nu een consultatie bij de Raad voor de Intellectuele Eigendom, zodat de koninklijke besluiten tot uitvoering van de wet van 2011 over de uitvindingsoctrooien kunnen worden aangepast. Het gaat om de procedures voor de regularisatie, het herstel van het voorrangrecht, de

vrijwillige afstand, de herroeping van octrooien, de ingediende en afgesplitste aanvragen en het herstel van rechten ten aanzien van een aanvraag of een octrooi in het geval van niet-naleving van de termijn.

Er zullen ook uitvoeringsmaatregelen worden goedgekeurd waardoor wij het elektronisch indienen van octrooivragen en het invoeren van het elektronisch beheer van die procedure beter kunnen laten functioneren.

02.03 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik kijk uit naar de elementen die u op het einde hebt opgesomd, namelijk de omzetting in Belgisch recht en de invoering van de Europese procedure. Dat zal zeker een stap vooruit zijn.

Het is inderdaad een stap vooruit, ondanks het gebrek aan een compromis met Spanje en Italië. Het blijft niettemin belangrijk deze zaken heel goed op te volgen. U zegt zelf dat u niet echt gelukkig was met het feit dat het naar het EOB ging, maar dat u dat hebt toegestaan om toch die stap vooruit te kunnen zetten, bij wijze van compromis. Ik kan daar voor een groot stuk in meegaan, maar het blijft belangrijk dat wij het toezicht serieus nemen en dat wij alle initiatieven nemen om dit ten volle uit te voeren.

U kent immers de *patent trolls* of patenttrollen, zijnde bedrijfjes die ideeën patenteren zonder dat zij ter zake zelf een onderzoek hebben gevoerd. Het betreft hier zaken die bijzonder nefast zijn voor onze economie. In de Verenigde Staten zijn dergelijk zaken maar al te goed gekend. Het zijn dergelijke zaken die innovatie tegenhouden. Ik herhaal dat zij geld aftroggelen van wie wel in onderzoek en ontwikkeling investeert.

Het zijn net de resultaten van de inspanningen inzake onderzoek en ontwikkeling die wij moeten beschermen met een patent en liefst met een Europees patent. Gelukkig hebben wij de drempel nu verlaagd. Wij moeten echter op de problematiek blijven toezien, teneinde de misbruiken ter zake te bestrijden. Ik roep op om dat te blijven doen.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

03 Question de Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la pratique des salles de concert et de spectacle vis-à-vis des droits d'auteurs" (n° 14884)

03 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de wijze waarop concert- en evenementenzalen de auteursrechten berekenen" (nr. 14884)

03.01 Karine Lalieux (PS): Madame la présidente, monsieur le ministre, étant en contact avec des artistes concernant les droits d'auteurs, j'ai entendu parler d'une pratique qui ne me semble pas conforme à l'esprit de la loi sur les droits d'auteurs mais que les salles de concert et de spectacle appliqueraient.

Tout d'abord, soulignons que le mode de calcul des droits d'auteurs reste assez nébuleux tant pour les salles que pour les artistes. En effet, l'article 66 de la loi prévoit que les règles de perception et de répartition sont disponibles sur le site web desdites sociétés. Pour ne citer qu'un exemple, il semble que le site de la SABAM ne réponde pas à cette exigence. Elle n'est certainement pas la seule. À cet égard, la nouvelle loi devrait, comme cela a été décidé ici, faire l'objet d'une évaluation en 2013.

En outre, il semblerait que, avant de calculer les droits d'auteurs, les salles autres que les centres culturels déduiraient des frais divers (taxes, frais de réservation, etc.) de la "recette brute" qui pourtant est à la base du calcul des droits d'auteurs dus aux artistes. Le pourcentage pour ces droits serait ainsi calculé à partir d'un montant réduit par rapport au montant initial.

Monsieur le ministre, avez-vous connaissance de cette pratique? Si oui, est-elle légale? Se fait-elle avec l'accord des sociétés de droits d'auteurs? Pouvez-vous me confirmer que l'évaluation de cette loi est en cours et sera prête pour 2013?

03.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Madame la présidente, madame Lalieux, la loi actuelle n'impose pas aux sociétés de gestion d'indiquer leurs règles de répartition sur leur site internet. Elles doivent toutefois y mentionner leurs règles de perception et de tarification. Les règles de répartition ne sont pas soumises à

cette obligation.

En effet, elles sont considérées, selon la législation européenne, comme une affaire entre les sociétés de gestion et les auteurs, affaire qui ne nous ne concernerait pas, même si je ne suis pas tout à fait d'accord avec ce principe.

Le service de contrôle des sociétés de gestion du SPF a informé les sociétés de gestion qu'il allait vérifier si leur site internet fournit bien les règles de perception et de tarification. Ce n'est pas la première fois qu'un secteur est averti des contrôles effectués à son égard. Cette enquête débutera au cours de ce mois.

En ce qui concerne le calcul des droits d'auteurs sur les recettes brutes, la majorité des sociétés de gestion fixent leurs tarifs et les modalités y afférentes de façon assez autonome. La SABAM possède ainsi différents tarifs pour calculer les droits d'auteurs en fonction d'un pourcentage de recettes brutes. C'est notamment le cas du tarif 210 "concert". Les conditions particulières de ce tarif mentionnent que les frais de réservation, la TVA et les taxes communales éventuellement dues sur les divertissements sont déduits des recettes brutes si tous ces frais peuvent être prouvés de façon univoque par l'organisateur. Dans le cadre de ce tarif, l'organisateur a également le droit de déduire divers frais des recettes brutes mais doit toutefois en apporter la preuve.

Les sociétés de gestion veillent en premier lieu à l'application correcte de leurs tarifs. En cas de contestation, il est toujours possible d'écrire au service de contrôle des sociétés de gestion du SPF Économie qui vérifiera si la plainte est fondée ou non.

Enfin, la loi du 10 décembre 2009 modifiant, en ce qui concerne le statut et le contrôle des sociétés de gestion des droits, la loi relative aux droits d'auteurs prévoit effectivement une évaluation par l'Office belge de la Propriété intellectuelle. L'article 40 de la loi indique que cette évaluation intervient dans la quatrième année après la date d'entrée en vigueur. La loi étant entrée en vigueur le 1^{er} avril 2010, l'évaluation sera donc transmise en principe en 2014.

Cela dit, le Code économique comprend un chapitre sur les droits d'auteurs. Selon moi, il convient d'avoir un système de régulateur différent de celui en vigueur pour l'électricité ou les télécoms. Ce secteur relève du droit civil car, en fait, on possède un bien et on le loue à quelqu'un. En réalité, ceci étant complètement réglé par des dispositions de droit européen et par la loi, la marge de manœuvre est donc limitée.

Il serait utile pour ce secteur d'avoir un quelconque système de régulateur, qui puisse gérer toutes les informations et à qui des plaintes puissent être déposées avant de recourir aux tribunaux. Y recourir est très difficile car on ne dispose pas de l'entièreté des informations et il n'y a aucun arbitrage en amont.

Je veux mettre en place un système qui pourrait peut-être remédier au fait que tout le monde se plaint: les auteurs, les gens qui payent, les sociétés. Ce secteur a besoin d'un peu de paix; celle-ci régnera quand les opérations se dérouleront d'une manière plus correcte qu'aujourd'hui.

03.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse complète. Un régulateur serait une bonne chose. Même si nous avons réalisé un travail énorme dans ce parlement en 2009 pour essayer de rendre la gestion des droits d'auteur plus transparente, nous n'y sommes pas totalement parvenus. Un travail à ce sujet et l'établissement d'un régulateur me paraissent de bonnes choses.

Par ailleurs, on enlève de plus en plus aux droits d'auteurs et aux artistes. On peut enlever de la recette brute les droits de réservation, qui sont de plus en plus élevés dans les salles de spectacles, et l'ensemble des taxes. Les revenus des auteurs et des artistes diminuent de plus en plus. Il faudra se poser la question, dans la loi, de l'autonomie de fixation des tarifs pour les sociétés de gestion.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Jenne De Potter aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de erkenning van aannemers" (nr. 14515)

04 Question de M. Jenne De Potter au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'agrément des entrepreneurs" (n° 14515)

04.01 Jenne De Potter (CD&V): Mijnheer de minister, de erkenning van aannemers wordt geregeld in de wet van 20 maart 1991 houdende de regeling van de erkenning van aannemers van werken. Om een overheidsopdracht te kunnen uitvoeren, moet een aannemer aan een aantal voorwaarden voldoen met betrekking tot financiële draagkracht, technische bekwaamheid en professionele integriteit. Wanneer hij daaraan voldoet, krijgt hij een erkenning van de bevoegde regionale minister op advies van de federale erkenningscommissie.

De aannemers worden ingedeeld in een aantal klassen, naargelang de omvang van de werken die zij mogen uitvoeren, en een aantal categorieën volgens de specifieke aard van de werken. Zo moet een aannemer die wegen- en rioleringswerken wil uitvoeren voor de overheid in het bezit zijn van een erkenning categorie C wegenbouwkundige werken. Zowel ondernemingen met arbeiders ingeschreven in het paritair comité voor de bouw als ondernemingen met arbeiders ingeschreven in andere paritaire comités, bijvoorbeeld dat van de tuinaanleg, komen voor een dergelijke erkenning categorie C in aanmerking.

Ik kom nu tot de problematiek die mij werd geschetst. Die ondernemingen zouden niet met gelijke wapens strijden wanneer zij dingen naar een overheidsaanbesteding. De tuinaannemers zouden lagere prijzen kunnen aanbieden dan bijvoorbeeld mensen die werkzaam zijn in het paritair comité voor de bouw. Hun personeel is immers ingeschaald in een lagere loonschaal. Op die manier zijn de bouwaannemers benadeeld wanneer zij een openbare aanbesteding proberen binnen te halen en in concurrentie komen met bedrijven die bijvoorbeeld in het paritair comité voor de tuinaanleg actief zijn.

Ik heb de volgende vragen.

Kent u deze problematiek?

Is er een probleem of niet?

Is er volgens u een scheeftrekking inzake de concurrentie tussen erkende aannemers?

Zijn er volgens u maatregelen nodig om te zorgen voor meer *level playing field*?

04.02 Minister Johan Vande Lanotte: Ik dank u voor uw vraag.

Mijn administratie meldt dat, wanneer de erkenningscommissie – daarover gaat het – over aanwijzingen beschikt dat arbeiders mogelijk onder het paritair comité voor het bouwbedrijf moeten vallen, terwijl dat niet zo is en zij bij wijze van spreken de wet omzeilen, de bevoegde diensten van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg in principe daarover geïnformeerd worden.

U vraagt of zich hier een probleem voordoet. Het is namelijk hun bevoegdheid. Tot nu toe heeft men dat niet als een probleem gepercipieerd. Men had niet de indruk dat, wanneer men erkend was, men onder een verkeerde categorie valt. Ik zal het zeker eens laten bekijken, want als het inderdaad zo is dat er op die manier deloyale concurrentie is, dan klopt dat niet. Het verwondert mij een beetje dat mensen die erkend zijn voor tuinaanleg toch als bouwonderneming erkend zouden zijn. Ik zal dat zeker bekijken.

Men zegt mij dat dit een terechte bezorgdheid betreft, maar men heeft eigenlijk niet echt weet van dit probleem. Ik zal hen vragen om dit eens te bekijken. Tot op heden hebben zij dit nog niet echt kunnen uitspitten. U mag mij binnen een aantal maanden hierover gerust opnieuw bevragen.

04.03 Jenne De Potter (CD&V): Mijnheer de minister, het was ook de eerste keer dat men mij dit signaleert. Men heeft mij dit bezorgd naar aanleiding van een concreet dossier.

04.04 Minister Johan Vande Lanotte: (...).

04.05 Jenne De Potter (CD&V): Dit lijkt mij dan ook een goede suggestie zodat uw administratie dit verder kan onderzoeken. Misschien is de conclusie wel dat er geen probleem is. Het is goed dat u dit zult opvolgen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la toxicité des vêtements importés" (n° 14885)

05 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de toxiciteit van geïmporteerde kleding" (nr. 14885)

05.01 **Karine Lalieux** (PS): Madame la présidente, monsieur le ministre, vingt marques de prêt-à-porter dites de *fast fashion* ont été passées au crible par l'organisation Greenpeace, dans un rapport intitulé "Les dessous toxiques de la mode". Les principales substances nocives détectées sont les ethoxylates de nonylphénols (NPE). Je ne reprendrai pas les résultats de l'enquête, mais elle met au pilori un certain nombre de marques parmi lesquelles C&A, Mango, Zara et Marks & Spencer. Dans d'autres articles sur le sujet, il s'agit de concentrations élevées de phtalates toxiques ainsi que d'amines cancérigènes. L'enquête pointe du doigt la gravité de la problématique. En effet, au total, 10 % des échantillons dépassent de 1 000 mg/kg le seuil de NPE imposé par la législation européenne. En résumé, tous ces produits importés dépassent les seuils fixés par la législation européenne en matière de vêtements et de produits fabriqués en dehors de l'Union européenne.

Monsieur le ministre, pourquoi l'Europe accepte-t-elle l'importation et la vente de produits qui ne répondent pas aux normes imposées aux entreprises implantées sur le territoire de l'UE et qui peuvent avoir des répercussions au niveau environnemental, de la santé ainsi qu'au niveau économique? Cette situation me semble, en tout cas, quelque peu particulière. Qu'en est-il du contrôle des vêtements importés en Belgique? Des dépassements de normes ont-ils été constatés par le SPF Économie ou par le SPF Santé publique?

05.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Madame la présidente, chère collègue, cette matière relève en première instance du SPF Santé publique, donc de la compétence de ma collègue, Mme Onkelinx, qui gère les contrôles des risques chimiques nocifs.

Toutefois, dans le cadre, notamment, de l'application de la loi sur les normes de produits, les services de l'Économie délivrent un avis technique lorsque le département compétent l'estime utile.

Selon les informations dont je dispose, les dangers présentés par les NPE s'avèrent réels lorsque ces substances se retrouvent dans des milieux aquatiques. Cette matière tombe sous le champ d'application du règlement REACH qui est très détaillé.

Une proposition de restriction plus aiguë de ces produits est actuellement à l'étude au sein de l'Agence européenne des produits chimiques. Néanmoins, à ce stade, il n'existe aucune limitation à l'importation au niveau européen, de sorte qu'aucun dépassement de seuil ne peut être constaté pour le moment par les services de contrôle.

05.03 **Karine Lalieux** (PS): Monsieur le ministre, je savais que ma question touchait à la compétence de deux ministres, mais les normes concernaient bien l'Économie. Je vous remercie donc pour votre réponse. Nous resterons attentifs au travail réalisé par l'Europe.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van mevrouw Cathy Coudyser aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de rechtsonzekerheid inzake de inplanting van nieuwe handelsvestigingen in de onmiddellijke omgeving van Brussel-Hoofdstad" (nr. 14929)

06 Question de Mme Cathy Coudyser au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'insécurité judiciaire en ce qui concerne de nouvelles implantations commerciales à proximité immédiate de Bruxelles-Capitale" (n° 14929)

06.01 **Cathy Coudyser**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, eigenlijk kom ik terug op de vraag die ik gesteld heb in de commissie op 17 of 18 december, in verband met het shoppingcenter Just Under the Sky en het interministerieel comité dat daaromtrent een beslissing moest nemen. Ik las gisteren dat ondertussen de beslissing gevallen is en dat de vergunning werd goedgekeurd.

Op welke criteria hebt u zich gebaseerd met het interministerieel comité om af te wijken van het negatief advies van het Nationaal Sociaal Economisch Comité voor de Distributie? Ik heb daarover in de media ook in de periode rond 18 en 19 december wat wisselende berichtgeving gelezen. Mij interesseren evenwel vooral de criteria waarop u zich gebaseerd hebt.

Bovendien wil ik er nogmaals de aandacht op vestigen dat de dossiers van die drie groothandelsvestigingen illustreren hoe complex het voor potentiële investeerders geworden is om in België een nieuw ambitieus project op poten te zetten.

Een zaak is duidelijk, met name dat in het geografisch gebied de Brusselse Ruit de reële wens bestaat om bijkomend een winkelcentrum te bouwen. Ik wil geen standpunt innemen over welk van de drie dossiers het beste zou zijn, maar ik stel enkel vast dat er drie kandidaten zijn en dat die een heuse lijdensweg moesten afleggen en op administratieve muren moesten stoten om, na jaren, een vergunning op zak te hebben. Het is een schouwspel dat weinig verwantschap vertoont met de vitale principes van vrije mededinging en rechtszekerheid.

Erkent u deze problematiek ook en hoe kunnen wij daarop inspelen om het vrije initiatief van nieuwe ambitieuze projecten in België te stimuleren?

06.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, mijn standpunt ten gronde is dat zo'n vestiging nood heeft aan een bouwvergunning en aan een milieuvergunning en niets anders. Zo zou het moeten zijn. Ik ben geen voorstander van de wetgeving die bepaalt dat er een afweging moet gebeuren op federaal niveau, omdat dit volgens mij weinig bijbrengt. Op Europees rechtelijk vlak werd aangegeven dat men niet met te veel elementen rekening mocht houden. De Europese regels hebben dat sterk beperkt. Volgens de Europese regelgeving mag men zich wel afvragen of dat goed is voor de consument. Een dergelijke vraag mag in aanmerking worden genomen, maar een aantal andere factoren mogen niet in aanmerking worden genomen, bijvoorbeeld of het negatief is voor de middenstand.

Hoe dan ook, die wet bestaat en in de staatshervorming, die nu ter tafel ligt, werd bepaald dat deze bevoegdheid naar de Gewesten wordt overgeheveld. Ik vind niet dat ik als federaal minister nu, in afwachting van die hervorming, nog kan vragen om dit gewoon af te schaffen. Dit is mijn principiële houding. Op het moment van de bouw- en de milieuvergunning moet men de mogelijke impact op het stedelijke weefsel kunnen beoordelen. De Gewesten moeten daarover beslissen. Ik zal die wetgeving dan ook niet meer wijzigen. Ik zou dit immers niet correct vinden.

Bij de toepassing mogen drie criteria in aanmerking worden genomen, namelijk: mobiliteit, werkgelegenheid en het respecteren van de sociale regels. Dit is een zeer vage omschrijving, maar het wordt op die manier toegepast. De impact op de werkgelegenheid heeft betrekking op het aantal jobs dat wordt gecreëerd, maar men weet eigenlijk niet hoeveel jobs erdoor worden aangetast. Er is ter zake wel sprake van een zekere beoordeling. De regels van de sociale wetgeving worden meestal gerespecteerd. Het is zeer uitzonderlijk dat er zich op dat vlak problemen stellen. Ten slotte vormt ook de mobiliteit een factor in het geheel, maar ter zake is sprake van dubbel gebruik met het oordeel van de Gewesten. Het zijn in principe de Gewesten die zouden moeten werken rond Mobiliteit.

In het comité werd ondertussen, met drie voor en twee tegen, een beslissing genomen om just-in-time goed te keuren. Dit stond ook te lezen in de krant. Persoonlijk was ik daar geen voorstander van en wij hebben dit dan ook niet goedgekeurd omdat wij ons afvragen of het dossier wel volledig de realiteit weerspiegelt. Dit is een punt van discussie.

Er is het dossier van Uplace dat op federaal niveau wel werd vergund. Ik heb begrepen dat er nog een derde dossier op komst is, met name NEO. Ik meen dat het in vrijwel alle landen wel een tijdje duurt voor dergelijke dossiers voor grote complexen worden afgehandeld. Ik meen dat een dubbele regelgeving, dus op gewestelijke niveau en bovendien op federaal niveau, geen goede zaak is. Een overheveling van die bevoegdheid lijkt mij dan ook aangewezen want het zijn volgens mij de Gewesten die hierover moeten oordelen. Deze overheveling zal volgens mij de duur ook verminderen. De schorsing door de Raad van State heeft heel de discussie inzake milieuvergunningen, die voor deze en andere grote vestigingen gelden, scherp gesteld.

Ook grote bedrijven hebben continu te kampen met de problematiek van de vergunningen. De termijn waarbinnen zij een vergunning krijgen en de mogelijkheid om ter zake een beroep in te dienen, zijn een

economisch pijnpunt waarmee wij ongetwijfeld te maken hebben.

Het vergunningenbeleid in een dichtbevolkt gebied als België is niet gemakkelijk. Wij moeten ter zake eerlijk zijn. België heeft een extreem hoge bevolkingsdichtheid, waardoor wij op het vlak van vergunningen meer miserie kennen. Het vergunningenbeleid is problematisch, zeker voor de heel grote vestigingen.

Met de bemerking over de concurrentie bij de grootwarenhuizen ben ik het niet eens. Nader bekeken, is de toegang voor de grootwarenhuizen relatief gemakkelijk, wat ook merkbaar is in onze markt. De Belgische markt van grootwarenhuizen is geen stabiele, versteende markt. Er komen continu nieuwe grootwarenhuizen bij. Ik denk aan Aldi, aan Lidl en even daarvoor heeft Colruyt zich ontwikkeld. In de markt van de grootwarenhuizen is er dus zeker geen echte beperking op de ontwikkeling van bedrijven.

Het zijn de grote winkelcentra die het probleem vormen. Wij moeten er echter ook op wijzen dat er op maatschappelijk vlak geen consensus over dergelijke centra is. Over de echte winkelcentra was dertig jaar geleden iedereen veel positiever. Vandaag heerst er een gepolariseerde sfeer. Er zijn evenwel veel voor- én tegenstanders, wat dikwijls het geval is.

De steden zullen traditioneel opwerpen dat zij het niet goed zien zitten dat dergelijke centra wat verder worden ingeplant. Het idee dat grote winkelcentra in de stad zouden moeten liggen, is een mooi idee, maar de mogelijkheid om ze in te planten moet er zijn. Winkelcentra in de stad doen immers onmiddellijk een heel groot mobiliteitsprobleem rijzen. Wij moeten erkennen dat er op maatschappelijk vlak ter zake geen eensgezindheid is. De belangen daaromtrent zijn sterk tegengesteld.

06.03 Cathy Coudyser: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het blijft inderdaad een megacomplex, dat vele vragen oproept inzake mobiliteit en werkgelegenheid. Wij moeten er niettemin over waken dat initiatief nemen en het opstarten van nieuwe projecten in België haalbaar blijven.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

07 Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les assurances voiture des jeunes" (n° 14981)

07 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de autoverzekering voor jonge bestuurders" (nr. 14981)

07.01 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Madame la présidente, monsieur le ministre, en commission de l'Économie du 27 novembre 2012, nous avons discuté des propositions de loi déposées sur les assurances, dont l'assurance voiture. Parmi les préoccupations des membres, et ce depuis des années, nous avons relevé l'accès des jeunes aux assurances voitures.

À ce propos, le représentant de votre cabinet nous a informés qu'une enquête était en préparation via le SPF Économie auprès de 1 500 jeunes conducteurs, dans le but d'évaluer l'accessibilité financière des assurances voitures. Une méthodologie serait en construction en collaboration avec Assuralia et Test-Achats, car les manières de collecter les informations et les chiffres utilisées par ces deux organismes sont différentes: selon Assuralia, il n'existe aucun problème d'accès pour les jeunes à leur première assurance voiture et, selon Test-Achats, il existerait un problème d'accessibilité financière. En fait, les deux organismes se basent sur des critères d'évaluation différents. Nous n'avons pu obtenir d'autres précisions, sauf de s'adresser à vous.

Monsieur le ministre, quel est l'objectif de l'étude via cette enquête en préparation? Quelles variables peuvent-elles détenir un sens pour des travaux futurs en vue d'une amélioration de la situation présente?

Parmi les paramètres identifiés pour croiser les données, une attention sera-t-elle accordée aux revenus des jeunes et de leur famille, à leur milieu socioculturel, à la puissance de la voiture concernée, à la vétusté du véhicule (neuf ou d'occasion), le genre du jeune – aspect légalement inutilisable pour le calcul des primes, mais peut-être intéressant dans les faits –, l'activité du jeune (travailleur ou étudiant)?

Un autre élément important à mes yeux sera la manière de contacter les jeunes de cette enquête: seulement par internet ou également via des rencontres, des déplacements, des interviews, des entretiens de manière à réaliser un croisement des données issues de ces diverses techniques.

07.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Madame la présidente, chers collègues, en effet, j'avais émis l'idée de confronter Test-Achats et Assuralia pour discuter des résultats et en tirer des conclusions claires. L'opération n'a donné lieu à rien de probant. Nous avons au moins essayé.

Pour ce qui concerne le NIS (National Institute of Statistics), l'ancien "Institut national de Statistique" qui s'appelle aujourd'hui la DGSIE (Direction générale Statistique et Information économique) ou l'ADSEI (Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie), je vais demander de réintroduire un nom plus clair, tel que Belstat.

De même, de Algemene Directie Controle en Bemiddeling (ADCB) reprendra le nom "d'Inspection économique."

L'Institut national de Statistique a estimé qu'on ne pouvait pas travailler ainsi et compte mener lui-même une enquête. C'est une bonne chose. C'est objectif, clair et officiel! Il est constitué d'un conseil scientifique, socioéconomique, de coordination intrafédéral, etc. Pour ce faire, des échantillons tirés du Registre national ont été définis. Les jeunes pourront répondre par courrier ou via internet. Des rappels seront faits pour avoir un maximum de réponses et s'ils ne répondent pas, on leur rendra visite. Des informations sur leur profil sociodémographique seront recueillies (sexe, diplôme, situation familiale, statut professionnel, revenus disponibles du correspondant et du ménage). L'analyse tiendra aussi compte du type de véhicule (modèle, prix d'achat et âge du véhicule) et du type de conducteur (distance parcourue par an, nombre d'accidents, etc.). Nous disposerons ainsi de tous les éléments pour un échantillon correct. L'Institut national de Statistique a l'habitude de réaliser ce type d'enquête. C'est un avantage pour avoir une représentativité complète. Je vous transmets les éléments qui seront demandés et qui devront garantir cela.

Pour ma part, je suis assez confiant car l'Institut national de Statistique souhaite vraiment le faire. Pour l'Institut, ce n'est pas une nouveauté même si, généralement, il mène des enquêtes officielles, alors qu'en l'occurrence, il s'agit aussi d'une enquête un peu politique, dans le sens que cela peut aider la société, la gestion politique. L'Institut doit se renseigner sur le nombre de "vaches", de "cochons", etc. pour recueillir des statistiques. Cette enquête servira à toute la société et je suis convaincu qu'il fournira les efforts nécessaires.

J'ai d'ailleurs convenu avec l'Institut que, chaque année, il fasse une telle enquête qui a un impact sur la société et qui promeut également l'Institut. Il ne doit pas se contenter de demander des statistiques officielles mais aussi d'autres éléments qui apportent une valeur ajoutée à la société.

07.03 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Madame la présidente, monsieur le ministre, votre réponse me rassure. Vous avez cité les éléments importants qui devaient être pris en compte. J'ai toute confiance en l'Institut national de Statistique, même avec sa nouvelle appellation, mais ses études sont réalisées sur base des demandes qui lui sont adressées. Je pense que cela peut être utile pour la suite, notamment en termes d'accessibilité des jeunes à une assurance voiture. La réalité sera peut-être différente si le jeune de dix-huit ans souhaite acheter une voiture puissante ou s'il accepte de rouler dans une voiture plus modeste. Il est intéressant de disposer de ces données pour pouvoir orienter les politiques à prendre en lien avec la réalité. De plus, l'idée de demander régulièrement une étude statistique me semble également judicieuse.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de onafhankelijkheidsgaranties van keuringsfirma's" (nr. 14987)
08 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les garanties d'indépendance des firmes de contrôle" (n° 14987)

08.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, er zijn heel wat keuringfirma's die bedrijven en hun gedane plaatsingen, diensten of geleverde producten controleren op hun conformiteit met de opgelegde regels. Het

belang van keuringfirma's is niet te overschatten. Een aantal van die instellingen is goed bekend, bijvoorbeeld de officiële keuring van motorrijtuigen, de keuringfirma's die elektrische installaties, blustoestellen of antidielstalsystemen keuren enzovoort.

Een keuringfirma beslist over de conformiteit van een installatie en het vermijden van belangenvermenging met de installateurs is dus van het grootste belang.

Mijnheer de minister, bestaan er regels die voor alle keuringfirma's gelden om belangenvermenging te vermijden? Daar gaat het mij vooral om. Is ter zake een gewestelijke of een federale regelgeving van toepassing? Zo ja, welke? Is de regelgeving voor alle keuringfirma's dezelfde?

De vraag komt natuurlijk niet uit de lucht vallen, mijnheer de minister. Mij zijn gevallen bekend van installateurs die naast in een installatiefirma ook actief zijn in een keuringfirma, die dan bijvoorbeeld wordt geleid door hun vader of hun broer of hun oom. Zulke zaken kan men gemakkelijk nakijken op de website van het kadaster of op de website van Infobel. Ik vraag mij dus af hoe de familiale of andere banden tussen keuringfirma's en installatiebedrijven gecontroleerd worden?

Mij zijn ook gevallen bekend waar de zaakvoerder van een installatiebedrijf sollicitatiegesprekken leidt van kandidaten die voor een keuringbedrijf willen werken. Ik vraag mij af of dat de bedoeling kan zijn. Wat is de, terecht opgelegde en noodzakelijke, onafhankelijkheid van die keuringfirma dan nog waard?

De controles hebben natuurlijk consequenties. Wat als wordt vastgesteld dat er een mogelijke belangenvermenging is tussen een keuringbedrijf en een installatiebedrijf? Verliest het keuringbedrijf dan zijn vergunning? Zijn er gevolgen voor het installatiebedrijf? Hebt u weet van dergelijke betwistingen?

Voor de volledigheid zeg ik dat, betreffende het geval dat mij bekendgemaakt werd, het ging over een keuringfirma en een bedrijf dat zonnepanelen plaatst. De naam doet nu niet ter zake, maar de algemene vraag blijft.

08.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, er zijn regels waaraan keuringsfirma's moeten voldoen. Ik zal ook het schriftelijk antwoord geven, want het is nogal technisch. Er wordt gewerkt met A, B en C, met organisaties voor derden, niet voor derden en voor zichzelf en daarvoor bestaan allemaal normen. In elk geval, voor al die normen gelden onafhankelijkheid- en onpartijdigheidsverplichtingen, weliswaar niet steeds op dezelfde wijze.

Wanneer een accreditatie is opgelegd, wat niet steeds gebeurt, dan moeten die onpartijdigheids- en onafhankelijkheidseisen systematisch gecontroleerd worden tijdens de controle- en verlengingsaudit voor de accreditatie.

Als men tijdens die controles of op basis van klachten onregelmatigheden vaststelt, dan kan de accreditatieorganisatie – dat is niet altijd de FOD Economie – maatregelen nemen. Die kunnen effectief de intrekking van de accreditatie inhouden.

Dus wanpraktijken worden niet aanvaard. Als u daarvan weet hebt, is het nuttig om die inlichtingen gewoon door te sturen. U mag het eventueel ook aan mij doorsturen. In principe kunnen de aangehaalde situaties niet. Als het gebeurt, betekent het dat men tussen de accreditaties zaken doet die eigenlijk niet mogen. Ik zal mijn hand niet in het vuur steken dat het nooit gebeurt. Er zijn zeer veel keuringfirma's. Onpartijdigheid en onafhankelijkheid zijn elementen om een accreditatie te krijgen. Als die accreditatie niet gerespecteerd wordt, kan die ingetrokken worden.

08.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, die onafhankelijkheid is inderdaad zeer belangrijk, ook voor de consument, zodat hij kan vertrouwen op de onafhankelijkheid van het keuringmechanisme. Mijnheer de minister, keuringen door gelieerde firma's ondergraven inderdaad onafhankelijkheid en het vertrouwen dat de consument kan en moet hebben. Het gaat dan zowel over particuliere als professionele aankopers.

Ik zal u dat concrete dossier in elk geval bezorgen. U zult het ongetwijfeld met de nodige aandacht bekijken, daaraan twijfel ik niet.

Hebt u zicht op het aantal betwistingen?

08.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik zal dat navragen. De vraag is pas gisteren ingediend.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Peter Logghe.

Président: Peter Logghe.

09 Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het arrest van het Grondwettelijk Hof in verband met artikel 29bis WAM" (nr. 14499)

09 Question de Mme Liesbeth Van der Auwera au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'arrêt de la Cour constitutionnelle concernant l'article 29bis sur l'assurance automobile obligatoire" (n° 14499)

09.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb een vraag over een arrest aangaande artikel 29bis, § 1, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

Dat artikel bepaalt dat bij een verkeersongeval waarbij motorrijtuigen zijn betrokken de schade van de slachtoffers vergoed wordt door de verzekeraar van diegene die aansprakelijk is voor het ongeval. De voorwaarde is wel dat het ongeval zich heeft voorgedaan op de openbare weg of op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen. Bij een verkeersongeval waarbij een motorrijtuig is betrokken dat aan spoorstaven is gebonden, bijvoorbeeld een trein, rust de verplichting tot schadevergoeding op de eigenaar van het motorrijtuig. Daar is geen voorwaarde aan gekoppeld met betrekking tot de plaats waar het ongeval zich heeft voorgedaan.

Het mechanisme van automatische vergoeding van de slachtoffers van verkeersongevallen waarin artikel 29bis voorziet heeft dus een ruimer toepassingsgebied *ratione loci* wanneer bij het verkeersongeval een spoorvoertuig is betrokken dan wanneer dat niet het geval is.

Het Grondwettelijk Hof heeft in een arrest van 8 maart 2012 geoordeeld dat het betrokken artikel strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet omdat de verzekeraars van eigenaars van motorrijtuigen slechts kunnen worden aangesproken voor schade ten gevolge van een ongeval op de plaatsen bedoeld in voornoemd artikel, terwijl de eigenaar van een motorrijtuig dat aan spoorstaven is gebonden aansprakelijk is voor de schade ongeacht de plaats waar het ongeval zich voordoet.

Mijnheer de minister, ik heb hierover enkele vragen.

Ten eerste, wellicht bent u op de hoogte van dat arrest maar ik wil het toch even checken. Bent u op de hoogte?

Ten tweede, zult u de wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen aanpassen om ze in overeenstemming te brengen met het arrest van het Hof? Zo ja, in welke zin?

Ten derde, zal dat arrest een impact hebben op het arrest van de treinbotsing in Buizingen in 2010? Ik meen dat die rechtszaak nog niet is gestart maar het betreft een ongeval dat gebeurd is op plaatsen buiten artikel 2, paragraaf 1. Zullen de slachtoffers na het arrest nog automatisch schadevergoeding verkrijgen op basis van het artikel 29bis dat door het Grondwettelijk Hof strijdig met de Grondwet werd bevonden of zal dat enkel via de klassieke aansprakelijkheidsvergoeding kunnen?

09.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het Grondwettelijk Hof heeft in dit arrest inderdaad een beslissing genomen. Dit betreft verkeersongevallen waarbij een trein is betrokken die rijdt op een spoorweg die volledig is afgezonderd van het verkeer op de plaatsen, bedoeld in artikel 2, paragraaf 1. Deze verwijzing betreft de openbare weg of terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, volledig afgezonderd van dat verkeer dus.

In zoverre de verkeersongevallen waarbij een trein is betrokken die rijdt op een spoorweg die volledig is afgezonderd, niet worden uitgesloten van de regeling inzake automatische schadevergoeding, schendt het

artikel bis de gelijkheid. Men zegt hier dus dat, als dit volledig is afgezonderd van de wet, men dit ook zou moeten uitsluiten van de automatische schadevergoeding. Die laatste geldt voor iedereen op de openbare weg, maar daarbuiten dus niet. Het Hof is dus de mening toegedaan dat het artikel niet kan worden toegepast als het ongeval gebeurt op een plaats die totaal geïsoleerd is van die plaats.

Omgekeerd zegt het Hof wel dat het vergoedingsregime van artikel 29bis of de automatische vergoeding wel van toepassing is wanneer een aan spoorstaven gebonden rijtuig rijdt op plaatsen die niet helemaal zijn afgesloten, met inbegrip van de openbare weg die tijdelijk verboden terrein is door het neerlaten van de veiligheidsslagbomen of door waarschuwingslichten. Geheel afgesloten zijn is duidelijk, maar als men het heeft over tijdelijk verboden terrein door het neerlaten van de veiligheidsslagbomen of door waarschuwingslichten die de veilige doortocht van de trein moeten toelaten en als men stelt dat dit volledig afsluiten is, dan lijkt mij dat te verregaand. Waarschijnlijk gaat men er van uit dat er bij slagbomen geen volledig afsluiten is.

Bijna onmiddellijk heeft de politierechtbank van Brussel een nieuwe prejudiciële vraag gesteld, waarbij ze vraagt om arrest 35/2012 te toetsen aan een ongeval dat zich heeft voorgedaan met een Brussels metrorijtuig op het ogenblik waarop dit zich tussen twee stations bevond. De vraag is hoe dit moet worden geïnterpreteerd, als volledig afgesloten of niet.

De Ministerraad is in de zaak tussenbeide gekomen en meent dat het tweede lid van dat artikel het gelijkheidsbeginsel niet schendt wanneer het geïnterpreteerd wordt in die zin dat niet uit het toepassingsgebied worden gesloten: de verkeersongevallen die zich voordoen in een spoorvoertuig op een plaats die volledig geïsoleerd is. Eigenlijk vragen wij dus aan het Grondwettelijk Hof om terug te komen op zijn rechtspraak. Dat is onze basishouding. Uiteraard proberen wij dan ook na te gaan of een minder verregaande interpretatie doorgang kan vinden. Op dit moment pleit de Ministerraad dus voor de stelling dat die rechtspraak niet noodzakelijk bevestigd moet worden. We zullen nu nog een tijdje moeten wachten.

U hebt gelijk als u zegt dat het geen onschuldig arrest is. Voor zover ik weet, is het niet juist dat de slachtoffers per definitie recht hebben op een schadevergoeding, maar op een andere manier.

In het voorliggend geval speelt nog een ander element. We hebben te maken met een instantie, in dit geval de NMBS of de overheid. In privébezit zijn er immers geen aan spoorstaven gebonden rijtuigen. De noodzaak om dat automatisch te regelen is dus iets minder groot, maar dat betekent voor de slachtoffers wel dat zij veel langer moeten wachten op een uitspraak. Daarmee ben ik het eens.

De Ministerraad is niet erg gelukkig met die uitspraak, maar het komt ons niet toe om op rechtelijk niveau te interveniëren.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.03 uur.
La réunion publique de commission est levée à 12.03 heures.*